

Muhterem milletvekilleri;

Topraksız kalan bu ailelerin işsiz, fakir, ümitsiz ve Sayın A. P. Hükümetinin getireceği tarım reformundan asla faydalanamıyan ve toprak sahibi olmadan hiçbir şekilde kredi, gübre, sulama veya tohumluk gibi girdilerden faydalanmaları mümkün değildir.

Sayın Bakandan soruyorum; toprağı olmayan bir vatandaşa kredi, tohum, ziraat aleti, sulama imkânları vermek mümkün müdür?

Çiftçilikle uğraşan ailelerde 499 000 çiftçi ailesinin işlediği toprağın ancak bir kısmı kendisindedir. Diğerleri, ortakçı ve kiracıdır. 309 000 ailenin hiç toprağı yok ve başkalarının topraklarını kiracı veya ortakçı olarak işlemektedir.

Bu konuda misâl isteniyorsa, bizzat grupum adına bir heyetle tetkik ettiğim Tunceli'nin Pülümür kazasında bulunan topraksız köyleri kendilerine sayıyorum. Sayın Bakandan ve A. P. Hükümetinden istirham ediyorum, bu konuyu tetkik etsinler, bu sayacağım 11 köy içinde bir tane köy var toprak sahibi olarak. Bu köyler şunlardır: Kabayel, Karagöl, Karaderbent, Ağaçendik, Balpayam, (Bu Balpayam'da 46 hane vardır, bir hanenin toprağı vardır, diğer 45 hanenin toprağı yoktur ve ağa beherinden bin lira olmak üzere, senede 45 000 lira almaktadır.) Kıtım, Bardakçı, Derindere, Altunhüseyin, Şampaşa ve Kızılmescit köyleri tamamen ağandır ve burada bulunan bütün vatandaşların, baraka yapacak 25 metrekairelik toprağı ve arazisi olmadığını Hükümet biliyor. 25 metrekairelik arsa aradı ve veremedi, vermek imkânını bulamadı ve yaptığı barakalar ağanın toprağının içinde yapılmıştır, onlar da tamamlanamamıştır.

Sayın Bakan lütfensin, teknik elemanlarla buralar tetkik edilsin. Buradaki insanlar ağanın emrindedir. Yıllık istihallerini kıymetlendirdikleri zaman, 1 500 liraya kiraladıkları 30 - 40 dönümlük arazinin kırasım ödemeye, her ne olursa olsun bu kirayı ağaya aynı ve nakdî ödemek mecburiyetiyle karşı karşıyadır.

Sayın milletvekilleri, söylüyorum; bu 1 500 lirayı 40 Kg. yağ, 600 - 700 Kg. buğday, bir koç, 200 lira da peşkeş parası vermek suretiyle ödiyecektir. Ama Sayın Bakan et, süt, yağ yedirmeye çalışıyor, hepsini ağaya verdi, nasıl yiyecek? Bu ağaların hiçbir tanesi orada değildir.

dir. Büyük şehirlerde ikâmet etmekte ve buradaki vatandaşları çalıştırmaktadırlar.

Sayın Bakandan soruyorum: Bu toprakların Anayasa teminatı altında bugünkü rayiç bedeli üzerinden istimlak ederek 20 sene vâde ile toprağı işliyen veya kiralyan bu vatandaşlara tevzi etmesini arzu etmez mi? Biz arzu ediyoruz.

Sayın Tarım Bakanı bu saydığım 11 köye, tarım reformu münasebetiyle kredi, gübre, tohumluk, alet ve makina gibi girdileri vermeyi düşündüğü zaman kime vermiş olacaktır? Biz kendisine söyleyelim, ağaya vermiş olacaktır. Ve verilen krediler istihsale sarf edilmeyecektir, nerede yenecektir? Bildiğiniz gibi, büyük şehirlerde ağaların yaşamaları için yenecektir. Ama, orada bulunan vatandaşların çoluk çocuğuna hiçbir kredi vermek imkânı mevcut değildir. 3202 sayılı Kanun Sayın Bakan tarafından da bilinmektedir, mümkün müdür bir topraksız vatandaşa kredi vermek? Hayır veremezler.

Ben yine teklif ediyorum; Sayın Bakan evvelâ toprak reformunu yapmakla mükellef olduğunu, bu canlı misâlde halen toprak reformunu kabul etmemekte devam edecek midir? Tabii kendileri «Devam edeceğim» diyecektir.

Yukarda belirttiğimiz şekilde tarım alanında 15 milyona yakın çiftçi ailesi topraksızdır. Üzerinde çalıştığı araziye tamamen sahip görünen 1 686 000 çiftçinin gerçek durumu ise şu manzarayı arz etmektedir: Toprak sahibi çiftçilerden 772 800 ü, 1 - 20 dönüm toprağı sahiptir. İşlenen sahanın % 4,3 ü, bu arazinin yarısı veya birkaç dönümü kıraç veya meyilli ziraate gayrimüsaıt yerlerde ise, burada geçinen halkın perişan olduğu bir hakikattir. Bunu Sayın Bakan, üretim makro hedeflerinin, neresine yerleştireceğini görmek mümkün değildir. Kanaatimizce bunları kırtaracak yegâne çare, birinci şart, toprağı kavuşturmaktır.

Diğer taraftan toplam çiftçilerinin 1/4 ünden azı memleket ziraat topraklarının % 70 ini ellerinde bulundurmakta ve bu toprakları ellerinde tutanların çoğu çiftçi niteliğinde olan kişiler olmadığı gibi, sadece topraksızların işgücünü, şahsiyetlerini sömüren kişilerdir. Yine resmî rakamlara göre, hayatlarını toprağı bağlamış ve çiftçilikle geçinen ailelerin % 99 u memleket topraklarının ancak 3/4